

ГАЛАТЯНИ

1

2

3

4

5

6

ГЛАВА 1

Павел, апостол, не от човеци, нито чрез човек, но чрез Исуса Христа и Бога Отца, Който Го е възкресил от мъртвите,

² и всичките братя, които са с мене, към галатийските църкви:

³ Благодат и мир да бъде на вас от Бога Отца и от нашия Господ Исус Христос,

⁴ Който даде себе си за нашите грехове, за да ни избави от настоящия нечист свят {Или: Век.} според волята на нашия Бог и Отец.

⁵ Комуто да бъде славата до вечни векове. Амин.

⁶ Чудя се как вие оставяте Онзи, Който ви призова чрез Христовата благодат, и така скоро преминавате към друго благовестие;

⁷ което не е друго благовестие, но е дело на неколцината, които ви смущават и искат да изопачат Христовото благовестие.

⁸ Но ако и сами ние, или ангел от небето ви проповядва друго благовестие освен онова, което ви проповядвахме, нека бъде проклет.

⁹ Както ей сега казахме, така пък го казвам: Ако някой ви проповядва друго благовестие освен онова, което приехте, нека бъде проклет.

¹⁰ Защото на човеци ли искам да угоднича сега, или на Бога? Или искам да угаждам на човеци? Ако бях още угаждал на човеци, не щях да съм Христов слуга.

¹¹ Защото ви известявам, братя, че проповядваното от мене благовестие не е човешко;

¹² понеже аз нито от човек съм го приел, нито съм го научил от човек, но чрез откровение от Исуса Христа.

¹³ Защото сте чули за някогашната моя обхода в юдейската религия, как чрезмерно гонех Божията църква и я разорявах.

¹⁴ И напредвах в юдейската религия повече от мнозина мои връстници между съотечествениците ми, като бях по-голям ревнител за преданията от бащите ми.

¹⁵ А когато Бог, Който още от утробата на майка ми беше ме отделил и призовавал чрез Своята благодат,

¹⁶ благоволи да ми открие Сина Си, за да Го проповядвам между езичниците, от същия час не се допитах до плът и кръв,

¹⁷ нито възлязох в Ерусалим при ония, които бяха апостоли преди мене, но заминах за Арабия, и пак се върнах в Дамаск.

¹⁸ Тогава, след три години, възлязох в Ерусалим за да се запозная с Кифа, и останах при него петдесет дни;

- ¹⁹ а друг от апостолите не видях, освен Якова, брата Господен.
- ²⁰ (А за това, което ви пиша, ето, пред Бога ви уверявам, че не лъжа).
- ²¹ После дойдох в сирийските и киликийските страни.
- ²² И лично не бях още познат на Христовите църкви в Юдея;
- ²³ а само слушаха, че оня, който по едно време ги е гонел, сега проповядвал вярата, която някога разорявал.
- ²⁴ И славеха Бога поради мене.

ГЛАВА 2

Тогава след четиринадесет години, пак възлязох в Ерусалим с Варнава, като взех със себе си и Тита.

- ² (А възлязох по откровение). И изложих пред братята благовестието, което проповядвам между езичниците, но частно пред по-именитите от тях, да не би напразно да тичам или да съм тичал.
- ³ Но даже Тит, който бе с мене, ако и да беше грък, не бе принуден да се обреже;
- ⁴ и то поради лъжебратята, които бяха се вмъкнали да съгледват свободата, която имаме в Христа Исуса, за да ни поробят;
- ⁵ на които, ни за час не отстъпихме да им се покорим, за да пребъде с вас истината на благовестието.
- ⁶ А тия, които се считаха за нещо, (каквито и да са били, на мене е все едно; Бог не гледа на лицето на човека), - тия именити, казвам, не прибавиха нищо повече на моето учение;
- ⁷ а напротив, когато видяха, че на мене беше поверено да проповядвам благовестието между необрязаните, както на Петра между обрязаните,
- ⁸ (защото, който действа в Петра за апостолство между обрязаните, действа и в мене за апостолство между езичниците),
- ⁹ и когато познах дадената на мене благодат, то Яков, Кифа и Иоан, които се считаха за стълбове, дадоха десници на общение на мене и на Варнава, за да идем ние между езичниците, а те между обрязаните.
- ¹⁰ Искане само да помним сиромасите, - което също нещо и ревностно желаех да върша.
- ¹¹ А когато Кифа дойде в Антиохия, аз му се възпротивих в очи, защото беше се провинил.
- ¹² Понеже, преди да дойдеха някои от Якова, той ядеше заедно с езичниците; а когато те дойдоха, оттегли се и странеше от тях, защото се боеше от обрязаните.
- ¹³ И заедно с него лицемерствуваха и другите юдеи, така щото и Варнава се увлече от лицемерието им.
- ¹⁴ Но, като видях, че не постъпват право по истината на благовестието, рекох на Кифа пред всичките: Ако ти, който си юдеин, живееш като езичниците, а не като юдеите, как принуждаваш езичниците да живеят като юдеите?
- ¹⁵ Ние, които сме по природа юдеи, а не грешници от езичниците,
- ¹⁶ като знаем все пак, че човек не се оправдава чрез дела по закона, а само чрез вяра в Исуса Христа, - и ние повярвахме в Христа Исуса, за да се оправдаем чрез вяра в Христа, а не чрез дела по закона; защото чрез дела по закона няма да се оправдае никоя твар.

- ¹⁷ Но, когато искахме да се оправдаем чрез Христа, ако и ние сме се намерили грешни, то Христос на греха ли е служител? Да не бъде!
- ¹⁸ Защото, ако градя изново онова, което съм развалил, показвам себе си престъпник.
- ¹⁹ Защото аз чрез закона умрях спрямо закона, за да живея за Бога.
- ²⁰ Съразпнах се с Христа, и сега вече, не аз живея, но Христос живее в мене; а животът, който сега живея в тялото, живея го с вярата, която е в Божия Син, Който ме възлюби и предаде Себе Си за мене.
- ²¹ Не осуetyавам Божията благодат; обаче, ако правдата се придобива чрез закона, тогава Христос е умрял напразно.

ГЛАВА 3

О, несмислени галатяни, кой ви омая, вас, пред чиито очи Исус Христос е бил ясно очертан като разпнат?

- ² Това само желая да науча от вас: Чрез дела, изисквани от закона ли получихте Духа, или чрез вяра в евангелското послание?
- ³ Толкоз ли сте несмислени, че, като почнахте в Духа, сега се усъвършенствувате в плът?
- ⁴ Напусто ли толкоз страдахте? Ако наистина е напусто!
- ⁵ Прочее, Тоя, Който ви дава Духа и върши велики дела между вас, чрез дела, изисквани от закона ли върши това, или чрез вяра в посланието,
- ⁶ както с Авраама, който повярва в Бога, и му се вмени за правда?
- ⁷ Тогава познайте, че тия, които упражняват вяра, те са Авраамови чада;
- ⁸ и писанието, като предвидя, че Бог чрез вяра щеше да оправдае езичниците, изяви предварително благовестието на Авраама, казвайки: "В тебе ще се благославят всичките народи".
- ⁹ Така щото тия, които имат вяра се благославят заедно с вярващия Авраам.
- ¹⁰ Защото всички, които се облягат на дела, изисквани от закона, са под клетва, понеже е писано: "Проклет всеки, който не постоянноства да изпълнява всичко писано в книгата на закона".
- ¹¹ А че никой не се оправдава пред Бога чрез закона, е явно от това, "че праведният чрез вяра ще живее";
- ¹² а законът не действа чрез вяра, но казва: "Който върши това, което заповядва законът, ще живее чрез него".
- ¹³ Христос ни изкупи от проклетията на закона, като стана проклет {Гръцки: Проклетия. Виж. 2 Кор. 5:21.} за нас; защото е писано: "Проклет всеки, който виси на дърво";
- ¹⁴ така щото благословението, дадено на Авраама, да дойде чрез Христа Исуса на езичниците, за да приемем обещания Дух чрез вяра.
- ¹⁵ Братя, (по човешки говоря), едно завещание, даже ако е само човешко, веднъж потвърди ли се, не се разваля, нито на него се прибавя нещо, от никого.
- ¹⁶ А обещанията се изрекоха на Авраама и на неговия потомък. Не казва: "и на потомците", като на мнозина, но като за един: "и на твоя потомък", Който е Христос.
- ¹⁷ И това казвам, че завет, предварително потвърден, от Бога, не може да бъде развален от закона, станал четиристотин и тридесет години по-после, така щото да

се унищожи обещанието.

18 Защото, ако наследството е чрез закона, не е вече чрез обещание; но Бог го подари на Авраама с обещание.

19 Тогава, защо се даде закона? Прибави се с цел да се изявяват престъпленията, докле да дойде Потомъкът, на Когото биде дадено обещанието; и беше прогласен от ангели чрез един ходатай.

20 Но ходатаят не ходатайствува за един; а Бог, Който дава обещание, е един.

21 Тогава, законът противен ли е на Божиите обещания? Да не бъде! Защото, ако беше даден закон, който да може да оживотвори, то наистина правдата щеше да бъде от закона.

22 Но писанието затвори всичко под грях, та обещанието, изпълняемо чрез вяра в Исуса Христа, да се даде на тия, които вярват.

23 А преди да дойде вярата ние бяхме под стражата на закона, затворени до времето на вярата, която имаше да се открие.

24 Така, законът стана за нас детеводител, да ни доведе при Христа, за да се оправдаем чрез вяра.

25 Но след идването на вярата не сме вече под детеводител.

26 Защото всички сте Божии чада чрез вяра в Исуса Христа.

27 Понеже всички вие, които сте се кръстили в Христа, с Христа сте се облекли.

28 Няма вече юдеин, нито грък, няма роб, нито свободен, няма мъжки пол, ни женски; защото вие всички сте едно в Христа Исуса.

29 И ако сте Христови, то сте Авраамово потомство, наследници по обещание.

ГЛАВА 4

Казвам още: До тогаз, до когато наследникът е малолетен, той не се различава в нищо от роб, ако и да е господар на всичко,

2 но е под надзиратели и настойници до назначения от бащата срок.

3 Така и ние, когато бяхме малолетни, бяхме поробени под първоначалните учения на света;

4 а когато се изпълни времето, Бог изпрати Сина Си, Който се роди от жена, роди се и под закона,

5 за да изкупи ония, които бяха под закона, та да получим осиновението.

6 И понеже сте синове, Бог изпрати в сърцата ни Духа на Сина Си, Който вика: Авва, Отче!

7 Затова не си вече роб, но син; и ако си син, то си Божий наследник чрез Христа.

8 Но тогава, когато не познавахте Бога, вие робувахте на ония, които по естество не са богове;

9 а сега, когато познахте Бога, или по-добре, като станяхте познати от Бога, как се връщате надире към слабите и сиромашки първоначални учения, на които изново желаете да робувате?

10 Вие пазите дните, месеците, времената и годините.

11 Боя се за вас, да не би напусто да съм се трудил помежду ви.

12 Моля ви се, братя, станете като мене, защото и аз станах като вас. Не сте ми сторили никаква неправда,

- ¹³ но сами знаете, че на първия път ви проповядвах благовестието, вследствие на телесна слабост;
- ¹⁴ но пак, това, което ви беше изпития в моята снага, вие не го презряхте, нито се погнусихте от него, но ме приехте като Божий ангел, като Христа Исуса.
- ¹⁵ Тогава, къде е онова ваше самочеститяване? Понеже свидетелствувам за вас, че, ако беше възможно, очите си бихте извъртели и бихте ми ги дали.
- ¹⁶ Прочее, аз неприятел ли ви станах, понеже постъпвам вярно с вас?
- ¹⁷ Тия учители ви търсят ревностно не по добър начин; даже те желаят да ви отлъчат от нас, за да търсите тях ревностно.
- ¹⁸ Но добре е да бъдете търсени ревностно за това, което е добро, и то на всяко време, а не само, когато се намирам аз между вас.
- ¹⁹ Дечица мои, за които съм пак в родилни болки докле се изобрази Христос във вас,
- ²⁰ желал бих да съм сега при вас и да променя гласа си, защото съм в недоумение за вас.
- ²¹ Кажете ми вие, които желаете да бъдете под закона, не чувате ли що казва законът?
- ²² Защото е писано, че Авраам имаше двама сина, един от слугинята и един от свободната;
- ²³ но тоя, който бе от слугинята, се роди по плът, а оня, който бе от свободната, по обещание.
- ²⁴ И това е иносказание, защото тия жени представляват два завета, единият от Синайската планина, който ражда чада за робство, и той е Агар.
- ²⁵ А тая Агар представлява планината Синай в Арабия и съответствува на днешния Ерусалим, защото тя е в робство с чадата си.
- ²⁶ А горният Ерусалим е свободен, който е [на всички] майка;
- ²⁷ защото е писано: "Весели се, неплодна, която не раждаш; Възгласи и извикай, ти, която не си била в родилни болки, Защото повече са чадата на самотната, нежели чадата на омъжената".
- ²⁸ А ние, братя, както Исаак, сме чада на обещание.
- ²⁹ Но, както тогава роденият, по плът гонеше родения по Дух, така е и сега.
- ³⁰ Обаче, що казва писанието? "Изпъди слугинята и сина ѝ; защото синът на слугинята няма да наследи със сина на свободната".
- ³¹ За туй, братя, ние не сме чада на слугиня, а на свободната.

ГЛАВА 5

Стойте, прочее, твърдо в свободата, за която Христос ни освободи, и не се заплитайте отново в робско иго.

- ² Ето, аз, Павел, ви казвам, че, ако се обрязвате, Христос никак няма да ви ползува.
- ³ Да! повторно заявявам на всеки човек, който се обрязва, че е длъжен да изпълни целия закон.
- ⁴ Вие, които желаете да се оправдавате чрез закона сте се отлъчили от Христа, отпаднали сте от благодатта.
- ⁵ Защото ние чрез Духа очакваме оправданието чрез вяра, за което се надяваме.
- ⁶ Понеже в Христа Исуса нито обрязването има някаква сила, нито необрязването,

но вяра, която действа чрез любов.

⁷ Вие вървяхте добре; кой ви попречи да не бъдете послушни на истината?

⁸ Това убеждение не беше от Онзи, Който ви е призовал.

⁹ Малко квас заквасва цялото тесто.

¹⁰ Аз съм уверен за вас в Господа, че няма да помислите другояче; а който ви смущава, той ще понесе своето наказание, който и да бил той.

¹¹ И аз братя, защо още да бъда гонен, ако продължавам да проповядвам обрязване? защото тогава съблазънта на кръста би се махнала.

¹² Дано се отсекаха ония, които ви разколебават.

¹³ Защото вие, братя, на свобода бяхте призвани; само не употребявайте свободата си като повод за угаждане на плътта, но с любов служете си един на друг.

¹⁴ Защото целият закон се изпълнява в една дума, сиреч, в тая "Да обичаш ближния си както себе си".

¹⁵ Но ако се хапете и се ядете един друг, пазете се да не би един друг да се изстребите.

¹⁶ Прочее, казвам: Ходете по Духа, и няма да угодявате на плътските страсти.

¹⁷ Защото плътта силно желае противното на Духа, а Духът противното на плътта; понеже те се противят едно на друго, за да можете да правите това, което искате.

¹⁸ Но ако се водите от Духа, не сте под закон.

¹⁹ А делата на плътта са явни; те са: блудство, нечистота, сладострастие,

²⁰ идолопоклонство, чародейство, вражди, разпри, ревнувания, ярости, партизанства, раздори, разцепления,

²¹ зависти, пианства, пирувания и тям подобни; за които ви предупреждавам, както ви и предупредих, че които вършат такива работи, няма да наследят Божието царство.

²² А плодът на Духа е: любов, радост, мир, дълготърпение, благодет, милост, милосърдие, вярност,

²³ кротост, себеобуздание; против такива неща няма закон.

²⁴ А които са Исус Христови, разпнали са плътта заедно със страстите и похотите й.

²⁵ Ако по Духа живеем, по Духа и да ходим.

²⁶ Да не ставаме тщеславни, един друг да се не дразним и да си не завиждаме един на друг.

ГЛАВА 6

Братя, даже ако падне човек в някое прегрешение, вие духовните поправяйте такъв с кротък дух; но всекиму казвам: Пази себе си, да не би ти да бъдеш изкушен.

² Един другиму теготите си носете, и така изпълнявайте Христовия закон.

³ Защото, ако някой мисли себе си да е нещо, като не е нищо, той мами себе си.

⁴ Но всеки нека изпитва своята работа, и тогава ще може да се хвали само със себе си, а не с друго;

⁵ защото всеки има да носи своя си товар.

⁶ А тоя, който се поучава в Божието слово, нека прави участник във всичките си блага този, който го учи.

⁷ Недейте се лъга; Бог не е за подиграване: понеже каквото посее човек, това ще и

да пожъне.

⁸ Защото, който сее за плътта си, от плътта си ще пожъне тление, а който сее за Духа, от Духа ще пожъне вечен живот.

⁹ Да не ни дотегнува да вършим добро; защото, ако се не уморяваме, своевременно ще пожънем.

¹⁰ И тъй, доколкото имаме случай, нека струваме добро на всички, а най-вече на своите по вяра.

¹¹ Вижте с колко едри букви ви писах със собствената си ръка!

¹² Ония, които желаят да покажат добра представа в плътския живот, те ви заставят да се обрязвате; те търсят само да не бъдат гонени за Христовия кръст.

¹³ Защото и сами тия, които се обрязват, не пазят закона, но желаят да се обрязват вие, за да могат да се хвалят с вашия плътски живот.

¹⁴ А далеч от мене да се хваля освен с кръста на нашия Господ Исус Христос, чрез който светът за мене е разпнат, и аз за света.

¹⁵ Защото в Христа Исуса нито обрязването е нещо, нито необрязването, а новото създание.

¹⁶ И на всички, които живеят по това правило, мир и милост да бъде на тях и на Божия Израил.

¹⁷ От сега нататък никой да ми не досажда, защото аз нося на тялото си белезите на [Господа] Исуса.

¹⁸ Братя, благодатта на нашия Господ Исус Христос да бъде с вашия дух. Амин.

For other languages please go to www.wordproject.org